

رابطه‌ی سبک دل‌بستگی با اختلالات رفتاری کودکان اوتیسم

زهرة معلم

آموزگار استثنایی، کارشناسی ارشد دانشگاه مرودشت

چکیده

اختلال رفتاری عبارت است از رفتارهای گوناگون افراطی، مزمن، انحرافی که گستره آن شامل اعمال تهاجمی یا برانگیختگی ناگهانی، اعمال افسرده‌گونه و گوشه‌گیرانه می‌باشد و بروز آن‌ها به‌دوراز انتظار مشاهده‌کننده است به‌طوری‌که وی آرزوی توقف این‌گونه رفتارها را دارد. یکی از شایع‌ترین اختلال‌های روان‌پزشکی کودکانی اوتیسم می‌باشد. هدف پژوهش حاضر تبیین رابطه‌ی سبک دل‌بستگی مادران با اختلالات رفتاری کودکان اوتیسم می‌پردازد. روش پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت و روش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری شامل ۱۸۰ نفر کودکان اوتیسم شهر شیراز بودند و به دلیل کوچک بودن حجم جامعه همه آن‌ها به‌عنوان نمونه انتخاب شدند، ابزار پژوهش شامل پرسشنامه‌ی سبک‌های دل‌بستگی کولینز و همکاران (۱۹۹۰)، استفاده شده است. به‌منظور بررسی روایی و پایایی آزمون‌های آماری نشان دادند که زیر مقیاس‌های نزدیک بودن، وابستگی و اضطراب در فواصل زمانی پایدار ماندند. آلفای کرونباخ در تمامی موارد مساوی یا بیش از ۰,۷۰ است. نتایج پژوهش نشان داد که سبک‌های دل‌بستگی با اختلالات رفتاری کودکان اوتیسم رابطه‌ی معنادار دارد؛ بنابراین سبک دل‌بستگی ایمن اختلالات رفتاری کودکان اوتیسم را به‌طور منفی و معکوس پیش‌بینی می‌کند. دل‌بستگی اجتنابی و اضطرابی، کمال‌گرایی منفی و سبک والدگری آزاد گذار اختلالات رفتاری کودکان اوتیسم را به‌طور مثبت و مستقیم پیش‌بینی می‌کنند.

واژه‌های کلیدی: سبک‌های دل‌بستگی، اختلالات رفتاری، کودکان اوتیسم

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۱۲۳۸-۱۲۲۶